

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Friderici Forneri Theologiæ Doctoris Canonici Ecclesiæ
Collegiatæ diui Stephani Bambergæ, De Temulentia
Malo, Eiusque Remediis, Variis Item Scitu Iucundissimis,
nec non vtilissimis de rebus, quæ in ...**

Förner, Friedrich

Ingolstadii, 1603

Cap. XX. De stationibus bibitoriiis, quæ fiunt mensa sublata.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45433

est fortis atque constantis animi argumentum, pro patria, pro Rege, pro Principe, vitam periculis exponere, fateor; hoc fortitudinis est opus: at verò tam portentose pro aliorum fanitate bibere, actus Ebrietatis.

Quare ô Germani, si vos magna importunitate leuatos cupitis, si magna iucunditate, vestra conuiuia condire quasi, exoptatis, hosce non fanitatis, sed aduersæ potius valetudinis effectores hauitus, ex terminate.

CAPVT XX.

De stationibus bibitoriis quæ fiunt mensa sublata.

Ser. 232. de Temp.

Illud verò quale est, lamentatur B. Augustinus quod iam transacto cõuiuio, expleta siti, cum amplius bibere non possint, nec debeant, tunc quasi nouelli, quasi et ipsa hora superuenerint, diuersis nominibus incipiunt bibere; en expressam hinc nostratium post Epulas potandi libidinem. Certè, non minima hæc est vesania patriæ nostræ, quod contra omnem rationem, cum aliæ nationes, vbi prandia vel cœnas expleuerint, honesta se exercitia, Musicam, inquam, vel colloquia conferant; ipsa, tùm primum incipiat magis magisque perpotare, sicq; Epilogum conuiuio, poculis imponere. Atq; vt eò maiori auiditate vinum hauriri possit, affatim salitæ quæpiam, aut pipere conditæ, afferuntur bucellæ, ad excitandam sitim conducentes. Quod à S. Augustino quoq; reprehensum olim.

Ser. 232. de Temp.

Sunt enim, inquit, qui sola illa ex causa aliqua salsa cibaria sibi ordinant fieri, vt per ipsam salitudinem nimiam se possint Ebrietate obruere. Hæc enim si Pagani, qui Deum ignorant, faciunt, nec mirandum est, nec nimis dolendum.

dolendum, quia & in Deo spem non habent, & antiquam Patrum suorum consuetudinem seruant. Tum verò bibendi certamen acrius vrgetur, quàm ipsas inter Epulas. *Maiora pocula*, inquit idem S. August. prouidentur, *certa bibendi lege contenditur, qui potest vincere, laudem meretur ex crimine.*

Quod ipsum, quanti sit momenti, ad destruendâ bonæ habitudinis firmitatem, Leuius Lemnius inquit, hisce verbis: *Inchoata autem concoctione ventriculi potu fatigare, perquam est noxiu; interpellat. n. ac remoratur naturæ facultates ac functiones, quibus operi insistit, cibumq; concoqui, atq; elixare prohibet. Vt enim olla ac lebetes, deferuescunt, ac ebullire desinunt, offusa aqua gelida: sic ventriculus affluenti portione turbatus, ab incepta cõcoctione desinit, seriusq; munia sua exequitur, ac minus exactè cibum concoquit, vt qui ante legitimum tempus, inconcoctus, in intestinorum laxitatem propellatur; quo fit, vt cibi vsus fructusque homini pereat, atque ex viscerum obstructione, quæ humorum putredinem inducit, morborum ac febrium seminaria acciri contingat.*

Quæ inconuenientia, & plura alia hîc à nobis intacta, qui à se procul esse velit, ne se post epulas, vbi surrectum fuerit, potui dedat, vt peruulgata nunc fert consuetudo, quin potius honestæ cuiuspiam relaxationi vacet, eaque tempus fallat. Fit enim persæpe, vt qui inter Epulas modum bibendo non excessit, hisce in stationibus, reindegrato quasi prælio, primum inebrietur, ac vino succumbat.

Quod si te inter eos versari vsu veniat, quorum hæc est viuendi ratio, vt à prandio in cenam vsque potent, eademque potandi exercitia rursus à cena, in multam nocte protelent; alio te medio vix

V 4 pote-

Ser. 231. de Temp.

Finitis epula amplius haud bibendum. Lib. 2. de occultis naturæ miraculis: cap. 38. Simile. Digestionis impedimento.

Consilia amplectendum.

poteris incolumem seruare, ni te clanculum sub-
ducas, fugaque tibi consulas. Nam si moreris inter
ip̄os, sensim attraheris ad bibendum largius, unde
crapula consurget, quæ te sequenti die affe-
ctum pessimè, diuexabit variis tormentis atque cru-
ciatibus.

CAPVT XXI.

De nocturnis Commessionibus.

Nec minori odio prosequendæ commessionio-
nes, post cœnâ fieri consuetæ, quæ pestifera sua
damnositate, non corpus modò, sed & animum tur-
bant; vt per se clarum est, atq; vt vberius explicetur,
non est vsus factò.

Turbant enim somnum, caput fumis replent, hu-
morum putrefactiones inducunt, cerebrum concu-
tiunt, neruos debilitant, omne corporis robur ener-
uant. Animo quantum officiant, quid dicam? Ni &
hîc quoq; ad perniciem comessatorum, omnes co-
natus afferrent, mirum fortè non esset, tot earum af-
fectas passim inueniri.

Rom. 13. Nec temerè sanè vetuit eas Apostolus cum dixit.
Non in comessionibus & Ebrietatibus, fallendum
tempus, quod ad operandam salutem, à Deo libera-
liter nobis est concessum, atq; ad eò nec effulsissimæ
huiusmodi pergræcationes, vt à plerisq; fieri nunc
assolet, & de Tiro Imperatore scribit Suetonius, ad
mediâ noctem, cum familiaribus extendendæ. Stat
immota illa Diui Pauli sententia, in comessatores
lata. *Manifesta sunt opera carnis*, (inter quæ non infi-
mum locum tenent) *Ebrietatis commessiones, quæ
prædixi vobis, sicut prædixi, quoniam qui talia agunt,
regnum Dei non consequentur.* Non hæc sunt anilia
deli-